

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4230/2563

พนักงานอัยการจังหวัดพัทลุง โจทก์ นาย ก.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 225, ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.วิ.อ. มาตรา 208, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157/1, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 76, ป.วิ.อ. มาตรา 176

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยอุทธรณ์โต้แย้งว่า อาวุธปืนของกลางตรวจพบรอยชุดลบเครื่องหมายทะเบียน แต่ไม่อาจยืนยันได้ว่าเครื่องหมายทะเบียนเดิมเป็นเลขใดตามรายงานผลการตรวจพิสูจน์แนบท้ายอุทธรณ์ จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตนั้น เป็นการอุทธรณ์เพื่อขอให้ศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงใหม่ผิดไปจากที่ศาลชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงมาตามฟ้องอันเป็นการขัดแย้งกับคำรับสารภาพของจำเลยและเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นจึงต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 15 ที่ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งให้ศาลชั้นต้นไต่สวนเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจพิสูจน์ที่จำเลยเพิกยกขึ้นกล่าวอ้าง แล้วอาศัยข้อเท็จจริงจากการไต่สวนดังกล่าวพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตนั้น เป็นการมิชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา 208 (1)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 57, 91 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 ทวิ, 157/1 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 371 รับของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 ทวิ วรรคหนึ่ง, 157/1 วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต (ที่ถูกคือ ฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต) จำคุก 1 ปี ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 เดือน ฐานเสพเมทแอมเฟตามีนและฐานเป็นผู้ซบซื้อเสพเมทแอมเฟตามีนเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก

พ.ศ.2522 มาตรา 157/1 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 91 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 8 เดือน รวมจำคุก 1 ปี 14 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 13 เดือน รัชของกลาง จำเลย อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดฐานมีอาวุธปืนมี ทะเบียนของผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 72 วรรคสาม ลดมาตราส่วนโทษให้กระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 ฐาน มีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 8 เดือน ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 4 เดือน ฐานเป็นผู้ซื้ซ้เสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 5 เดือน 10 วัน ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ใน ครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต คงจำคุก 4 เดือน ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือ ทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต คงจำคุก 2 เดือน ฐานเป็นผู้ซื้ซ้เสพเมทแอมเฟตามีน คงจำคุก 2 เดือน 20 วัน รวมจำคุก 8 เดือน 20 วัน ไม่รับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนที่เหลือจาก การทดลองยิง ซองพกปืน และกระเป๋าสะพายของกลาง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษา ศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยอัยการสูงสุดรับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า สำหรับความผิดฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับ ใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน และฐานเป็นผู้ซื้ซ้เสพเมท แอมเฟตามีน ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกาจึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัย ตามฎีกาของโจทก์ว่า ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่น และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและไม่รับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนที่ เหลือจากการทดลองยิง ซองพกปืนและกระเป๋าสะพายของกลางข้อด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยมีอาวุธปืนพกวีลเวอร์ (SMITH & WESSON) ขนาด .357 MAGNUM ไม่มีเครื่องหมายทะเบียน 1 กระบอก และกระสุนปืนวีลเวอร์ ขนาด .38 SPECIAL 5 นัด ซึ่งเป็นอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตามกฎหมายที่สามารถใช้ร่วมกันและใช้ยิงทำอันตรายแก่ ชีวิตและวัตถุได้ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้น ย่อมพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐานต่อไปได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 176 วรรคหนึ่ง และข้อเท็จจริงย่อมรับฟังเป็นยุติว่าจำเลยกระทำความผิดฐานมีอาวุธปืนไม่ มีทะเบียนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามฟ้องโจทก์จริง การที่ จำเลยอุทธรณ์โต้แย้งว่า อาวุธปืนของกลางตรวจพบรอยชุดลบเครื่องหมายทะเบียน แต่ไม่อาจ ยืนยันได้ว่าเครื่องหมายทะเบียนเดิมเป็นเลขใดตามรายงานผลการตรวจพิสูจน์แนบท้ายอุทธรณ์ จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตนั้น เป็นการอุทธรณ์เพื่อขอให้ศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงใหม่ผิดไปจากที่ศาลชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงมา ตามฟ้องอันเป็นการขัดแย้งกับคำรับสารภาพของจำเลย และเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดย ขอบในศาลชั้นต้นจึงต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ที่ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งให้ ศาลชั้นต้นไต่สวนเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจพิสูจน์ที่จำเลยเพิกยกขึ้นกล่าวอ้าง แล้วอาศัย

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวนดังกล่าวพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่น และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตนั้น เป็นการมิชอบด้วย ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 208 (1) เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติตามฟ้องว่า อาวุธปืนของกลาง ไม่มีเครื่องหมายประจำปืนของเจ้าพนักงานประทับไว้ อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนของกลาง จึงเป็นทรัพย์สินที่จำเลยมีไว้เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32 ส่วนซองพกปืนและกระเป๋าสะพายของกลางเป็นทรัพย์สินที่จำเลยใช้ในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 (1) ที่ศาลอุทธรณ์ไม่รับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ซองพกปืน และกระเป๋าสะพายของกลางนั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับความผิดฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 72 วรรคหนึ่ง รับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ซองพกปืน และกระเป๋าสะพายของกลาง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

ฉันทวัฒน์ วรทัต · สิทธิชัย โชคสวัสดิ์ไพศาล · จริญญา รัตตมณี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4230/2563>